

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

ק"י
שנה ג'

פרשת שופטים
תשפ"ה

ליל שישי פרשת
כי תצא תשפ"ב

דברים שנאמרו אחרי
לימוד הדף גמרא

מלוח מלכה מוצאי
שבת מברכים אלול תשפ"ה

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת כי תצא תשפ"ב

ללכת למלחמה – ובסוף ננצח

מאוד, ושם כתב ר' נתן 'עיקר כלי זיינו של איש הישראלי זה תפילה', כל העולם במלחמה, וגם אנחנו לוחמים, המלחמה שלנו היא בתפילה, כל מי שרוצה לזכות להגיע לרבינו לראש השנה, צריך להתחיל להילחם, יש אנשים שבכלל לא זכו אף פעם להיות באומאן, זה מאוד מפחיד, כי בן אדם נמצא כאן בעולם לכמה שנים, וחושב שזה הכל, ובינתיים מנסה לעשות לעצמו הכי נוח שאפשר, והוא לא קולט שהנשמה היא נצחית, וצריך לעשות משהו נוח לנשמה, כשיהודי קונה דירה יפה עם חצר יפה וגינה מסביב ורכב נהדר, זה לא עוזר לו לתכליתו, כי כשילך מהעולם הנשמה תסבול מאוד, וכאן יש צדיק שהבטיח שיתקן, שהנשמה תקבל תיקון לעולם, וכי בגלל שיקולי נוחות של הגוף נוותר על התיקון, קח את הגוף שלי ותעשה איתו מה שאתה רוצה רק תביא לי תיקון, תזרוק אותי עם טיסה ורכבת ואוטובוס, העולם הזה הוא עולם קטן שמסתיים אחרי כמה שנים.

להיזהר מהדברים שנראים כעולם הזה

רבינו דיבר פעם מעולם הזה ועולם הבא [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט], ואמר רבינו שאנו מאמינים שיש עולם הבא, אבל עולם הזה אין כזה עולם שנקרא עולם הזה, כאן למטה בטח שאין, כי כולם סובלים כאן יסורים, אולי למעלה יש איזה עולם שנקרא עולם הזה, וכנראה שאין נמצא כלל 'עולם הזה'. אנשים שותים או לוקחים סמים רח"ל

השבוע בפרשתנו כתוב 'כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ד' אלוקיך בידך', צדיקים ביארו שבפסוק זה יש הבטחה לבני ישראל, אם תצא למלחמה על האויב שלך על היצר הרע, הסוף יהיה שנתנו ד' אלוקיך בידך, אבל צריך לדעת שמלחמה לא מסתיימת ברגע אחד, מלחמת היצר היא מלחמה שנמשכת ימים ושנים, והאדם צריך לדעת שהוא כל הזמן נמצא במלחמה, וכדרכה של מלחמה, השונא שולח פצצות ויש נפילות, אבל לא מוותרים, מחזירים פצצות, כולם עסוקים כעת עם המלחמות שיש בעולם, זה הכל הכנה לביאת המשיח, כשראינו שנפתחה מלחמה חשבנו שיקח קצת זמן, מקסימום חודש חודשיים, אבל בינתיים לוקח ימים ושנים, וזה בא ללמד אותנו איך מלחמה נראית, שני הצדדים עקשנים על מקומם, כל אחד מנסה את המיטב שהוא יכול לעשות, כך אנחנו צריכים לעשות במלחמת היצר, ללחום ולהמשיך ללחום.

מלחמה בתפילה

אנחנו מתכווננים לנסיעה של רבינו, וגם אנחנו יוצאים למלחמה, המלחמה של היהודי היא התפילה, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב' 'עיקר כלי זיינו של משיח הוא תפילה', כשר' נתן עשה את הספר 'קיצור ליקוטי מוהר"ן', אמר לו רבינו שזה דף יפה

ואם התחתנת, תדע שזה מהקב"ה, זה מה שהקב"ה שלח לך לטובתך.

מלימון לעשות לימונדה

מוהרא"ש היה אומר שאם יש לך לימון תעשה מזה לימונדה, תכניס את הקב"ה במה שעובר עליך, והכל יהפך ללימונדה, אתה תבין ותכיר שזה לא חמץ וזה לא אבא שלך וזה לא הדוד שלך, זה הכל הקב"ה עם כל מיני לבושים, שרוצה לראות מה תעשה, האם תבין שזה הוא, ותרץ אליו ותבקש ממנו שיעזור לך, או שתחשוב שזה מישהו אחר ותתחיל לעשות כל מיני השתדלויות מיותרות, כל הדברים שעוברים עליך זה רק לבדוק אותך ולנסות אותך, ובפרט בנוגע לבית היהודי, כעת בליל שישי מדברים מהבית היהודי, אם אתה מרגיש שיש לך לימון מר בבית, תעשה מזה משקה לימונדה טעימה, אל תזרוק את הלימון, הקב"ה נתן לך את האשה הזאת, אתה צריך לחיות איתה, ואם כבר יש לך ילדים, בוודאי שאסור לך לפרק את הבית, אי אפשר לברוח מהסבל, איפה שתברח הסבל יברח אחריך, תישאר עם מה שהקב"ה שלח לך, ותעשה מזה לימונדה.

שלום בית – טהרת המחשבה

אנחנו מתכוונים לנסיעה לרבינו, ולכן אנחנו צריכים לציית לדברי רבינו, וכולנו יודעים שפעם אחד רבינו ערך את שולחנו, ונעמד ואמר, איך מעיז לבוא אלי יהודי עם מחשבות רעות, ורבינו התחיל למנות כמה ערים שהוא לא מתכוון אליהם, ואמר אני לא מתכוון לאלו שבאו ממדודיווקא ולא לאלו שבאו מנעמירוב וכו', ורק שמה של עיר אחת לא אמר, ורבינו יצא מהשולחן,

ומנסים להיות בשמחה, זה לא עולם הזה בכלל, אלו יסורים גדולים, 'תנו שכר לאובד ויין למרי נפש', תיזהרו מאוד מהמקומות האלו שמתאספים כאילו ל'סיום' וכדומה, ומביאים לכם סמים, זה מתחיל עם דברים קלים ואנשים נסחפים אחרי זה לדברים נוראים ומסיימים את חייהם, אל תתחילו להיכנס בכלל לויכוח, הם יסבירו לך כל מיני תיאוריות וחכמות, ויגידו מה קרה שיש התמכרות, הרי גם לך יש התמכרות, לכוס קפה, ולי יש לזה, מה קרה, אחרי זה מגיע חכם אחר שעושה ליצנות מצדיקים, ואומר שזה מה שהיה אצל הצדיקים כשעישנו מקטרת, אסור אפילו להגיד את מה שאומרים, אני חייב להגיד לכם את זה כדי שתהיו מוכנים לכך, שאם ח"ו מישהו יגיד לכם שהצדיקים לקחו סמים ועל ידי זה עשו קפיצת הדרך ועליית נשמה, תדעו שהוא מדבר אפיקורסות והוא לץ, וכל האנשים האלו רחוקים מאוד משמחה, רחוקים מאוד מעולם הזה.

נרגעים עם אמונה

יהודי שזוכה לחיות עם הקב"ה יש לו עולם הזה ועולם הבא, יהודי שמבין שכל מה שיש לו הכל מהקב"ה, הקב"ה החליט מי יהיו ההורים שלו, ובאיזה תלמוד תורה ילמד, וכל מה שרק עבר עליו הכל היה בהשגחה מלמעלה, זה מרגיע את האדם, חז"ל אומרים לנו אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם מכריזין עליו מלמעלה, כל מה שרק קורה עם האדם הכל זה מלמעלה, ובוודאי כשמגיע לדברים רציניים יותר חייבים להחדיר אמונה, כשהבחור מתבגר הוא צריך לדעת שהשידוך רק מהקב"ה, אף אחד לא יכול לעזור לו חוץ מהקב"ה,

רבא במחזוא, והיה חוזר לביתו בכל ערב יום כיפור, בשנה אחת הוא איחר מעט כי הוא היה באמצע סוגיא בגמרא, הוא לא איחר כי הוא היה צריך להתווכח בבית מדרש על המועמד לנשיאות אם הוא צודק או לא, הוא איחר כי הוא היה באמצע ללבן סוגיא, והיא חיכתה לו וחיכתה לו, וראתה שהוא מאחר, חלשה דעתה והורידה דמעה מעיניה, ורב רחומי ישב על התקרה, ונפלה התקרה והסתלק רב רחומי, הסיפור הזה מלמד אותנו קצת הלכות שלום בית, זה נכון שהיית עסוק בתורה, אבל כעת זה הזמן להיות בבית, סיכמת איתה את הזמן שאז אתה מגיע הביתה, אל תישאר בבית מדרש, לא ללמוד ולא לדבר, תלך הביתה ותקשיב לה, כשאנחנו מתכוונים לנסיעה של רבינו, אנחנו צריכים לעשות את מה שרבינו אמר, ואם יש לימון בבית נעשה מזה לימונדה, ולא נזרוק את הלימון, אין מה לעשות עם סוכר לבד, צריך גם לימון וגם סוכר.

התבודדות בכל מקום

איך עושים את הלימונדה, יש לנו עצה מרבינו, התבודדות ותפילה, זה אולי נשמע משהו מפחיד, איך עושים התבודדות, לאן צריך לנסוע לעשות את זה, איפה אתם עושים את זה, הרבה אנשים מגיעים לבקר בימות הקיץ בקריית ברסלב, ושואלים לאיזה יער הולכים לעשות התבודדות ובאיזה שעה, זה כמו שישאלו: איפה אתה נושם, נושמים בכל מקום שאפשר לנשום, עושים התבודדות בכל מקום שאפשר, מוציאים כמה מילים מהפה: רבש"ע תודה לך על החיים שאתה נותן לי, אבל רבש"ע לא טוב לי בבית, תאיר לי את העיניים, אני לא יודע מה לעשות.

ומהרא"ש אמר שהיה יהודי באותה עיר שרבינו לא הזכיר, והוא הסתכסך עם אשתו קודם שנסע, ורק אחרי שהלך ועשה תשובה, והבטיח לרבינו שישלים עם אשתו נכנס רבינו בחזרה לשולחן הטהור, רבינו לא היה מוכיח בגלוי, ולא היה מדבר עם אנשים, רבינו רצה שאנחנו נדבר עם אנשים, היום כבר יש קונטרסים וכבר לא צריך לדבר כל כך עם אנשים, אבל אז לא היו ספרים ורבינו רצה שידברו, אחיו של רבינו שאל את רבינו האם זה לא חבל על הזמן שאני מדבר עם אנשים סתם דברי הבלים, אמר לו רבינו שאם בסוף הוא ישמע ממך דיבור אחד של תכלית הכל שווה, אבל רבינו עצמו כמעט לא דיבר, כל שיחה שיש לנו מרבינו הגיע כתוצאה ממהו, מישהו אמר משהו ורבינו אמר על זה איזה דיבור.

רבינו קרא על האיש שלא היה לו שלום בית 'שאין לו מחשבות טהורות', כי רק כשיש שלום בית אפשר לזכות לטהרת המחשבה, רק אם מדברים יפה בבית ואם מפייסים בבית זוכים לקדושה וטהרה, אברך שיודע לפייס גם כשהוא לא אשם, היא צועקת עליו והוא יודע שהוא עושה הכל, ואעפ"כ הוא מתנצל ומבקש סליחה ומבטיח להשתפר, זו מדרגה גדולה, ואחרי שהוא מבקש סליחה היא עוד צועקת עליו, כל פעם אתה מבקש סליחה ואתה לא עושה כלום, ובמקום לענות לה בשיניים הוא מתאפק שוב ומבטיח שמהיום ישתנה באמת, זו מדרגה גדולה בשלום בית שמביאה לטהרת המחשבה.

להקפיד על הזמן שצריך להיות בבית

למדנו עכשיו בגמרא בכתובות, על רב רחומי שהיה נוסע ללמוד תורה אצל

וד' לא עזר לי, כל התפילה היא לא נחשבת לתפילה אם מתפללים כך, אברך אמר לי, למה שאסע לאומאן, הרי הייתי שנה שעברה באומאן ואחרי זה היה לי שנה נוראית, אני לא יודע על מה הוא מדבר, לי היה שנה כל כך קלה ומתוקה רק בגלל שהייתי בראש השנה באומאן, והימים הקשים שהיו לי באמצע השנה הם הגיעו לתקן אותי, ורק בגלל שהייתי אצל רבינו זכינו לתיקון, אותו דבר בהתבודדות, לא מבקשים שום דבר בתוקף, מבקשים כעני בפתח.

לבקש מתוך הכנעה

ומי שלא ביקש עד היום שהקב"ה יתן לו ברחמים וחסדים, יתחיל מהיום, ויפייס את הקב"ה, רבש"ע אני כל כך לחוץ ואני זקוק לישועה ולא חשבתי איך אני מדבר, דיברתי בזלזול תמחל לי, וחז"ל כבר העידו העניות מעבירה את האדם מדעתו ומדעת קונו, מוהרא"ש היה אומר בשיעורים שאם מניחים את כל הצרות בצד אחד, והעניות בצד השני, לפי חז"ל העניות מכריעה את כולם, מוהרא"ש עבר את הנסיון הזה אחרי חתונתו, לא היה מה לאכול ולא היה לשלם שכר דירה, ועמד בזה בגבורה, וכשיהודי עובר עניות הוא באמת לא יודע איך לדבר עם ד', והוא צריך להגיד את זה להקב"ה, רבש"ע אין לי מוח אני לא יודע בכלל איך לדבר אליך, רבש"ע עוברים עלי ימים קשים מאוד, אני לא יודע איך אני מביא פרנסה הביתה.

רצון רבינו – לבוא אליו לראש השנה

ר' נתן כותב שבר"ה האחרון רבינו דיבר המון מזה שצריך לבוא אליו לראש השנה, ואמר ר' נתן שהוא הבין מזה שרצון רבינו הוא שנבוא אליו אף לאחר

התבודדות עצה לכל בעיה

הרבה פעמים יש בבית ויכוח על חינוך הילדים, כשאחד חושב שצריך ללכת יותר בתקיפות ואחד חושב שצריך ללכת יותר בעדינות, והאמת היא שצריך את שניהם, אבל כל אחד טוען שהשני מקלקל את הילדים בזה שהוא תקיף מדי או מבליג יותר מדי, ולא רק שמאבדים את הילדים אלא מאבדים גם את האשה עם הויכוחים, מה העצה לזה, העצה היא ללכת לפינה ולהגיד, רבש"ע מה אני עושה כאן, האם אני מתנהג עם הילד יותר מדי רך, האם אני יותר מדי תקיף, מה אני יכול לעשות, מה הכי נכון לעשות, ואיך עושים שלא יהיו לנו ויכוחים, רבינו נתן לנו מתנה שיש לנו אפשרות ללבן כל דבר עם הקב"ה, וזה לא עולה כסף, לא צריך לשלם פדיון, כשהולכים לירא שמים צריך להשאיר פדיון, כשהולכים לדבר עם הקב"ה לא צריך להשאיר כלום, פשוט מדברים עם השם, זה מה שמשיח הולך להכניס בעולם, בכל רגע נתון יש לנו עם מי לדבר, יש לנו למי לספר, רבש"ע מאיפה ניקח פרנסה, מאיפה נשלם את החובות, אני כבר לא יכול להוציא רכב על שמי, אני פושט רגל, למי אספר את זה, אם אני אגיד את זה לחבר שלי, אאבד גם את החבר, אבל לך אני יכול לספר הכל, רבש"ע תעזור לי לצאת מהחובות שלי.

זוכים לישועות על ידי התבודדות

ואתם תראו שמי שחזק בהתבודדות ותפילה, ומבקש כל יום על מה שצריך, יראה ישועות גדולות, וכמובן שמבקשים מתוך רחמנות, שהקב"ה ירחם עלינו, ולא תובעים כלום, הקב"ה לא חייב לנו כלום, ולא מדברים עם ד' מתוך עצבות ומרה שחורה, ולא אומרים כבר ביקשתי

בחזרה, אני לא יעבוד כאן... אני תמיד אומר את זה לבחורים בישיבה, שכאן בישיבה אני מכניס רק בחורים שרוצים ללמוד כאן בישיבה, מי שלא רוצה ללמוד כאן, אני לא מקבל אותו לישיבה, אותו דבר תגיד למעסיק שלך, וזה באמת מניעה שמאבדים את מקום הפרנסה, אבל זו מניעה קטנה כי אתה חשבת עד עכשיו שהוא הבעל הבית שלך, ועל זה לבד צריך לנסוע לרבינו שתבין שהקב"ה הבעל הבית שלך וישלח לך פרנסה, וכל זה במניעה במקום הפרנסה, אבל כשמישהו מבני המשפחה מתחיל לעכב מלנסוע לרבינו, מה הוא כבר יכול לעשות, העצה היא לדבר יפה בבית בכל השנה ולהתפלל, בדוק ומנוסה שזה יעבוד.

פרנסה מהקב"ה

אני נזכר מה שהיה כשאני עבדתי בישיבה אחרת, הם מאוד נהנו שהבחורים התעלו, היו לי שם מאה תלמידים, וההורים אמרו להנהלה שהם מאוד מתפעלים איך שהבחורים התחילו ללמוד והתחילו לכבד אותם, ולכן עד שהגיעו בעלי הלשון הרע להסית נגדי, הם היו מאוד מרוצים, גם רב הקהילה וגם חברי ההנהלה וההורים, ולכן על אף שהייתי אברך צעיר מאוד בן 22, הם נתנו לי כל שבוע אלפיים דולר, וביקשו ממני שאני לא אספר את זה, כי יש שם רבנים קשישים זקני הקהילה שלא מקבלים כזה משכורת, ויום אחד פגשתי שם אברך שלומד עם בחורים בצורה פרטית, שאלתי אותו מה תעשה אם האבא של הבחור יחליט שהוא כבר לא צריך אותך, הוא ענה לי משפט שחדר בי ועד עכשיו אני זוכר את זה, הוא אמר לי כך: אתה מתפלל כל יום שלש פעמים ביום 'ברך

הסתלקותו, וכל הלצים שמתנגדים לנסיעה לאומאן בראש השנה טוענים שרבינו לא אמר בכלל שצריך לבוא אליו לאחר פטירתו, אבל מי אמר בכלל שרבינו אמר שצריך לבוא אליו בחיים חיותו, כל מה שאנחנו יודעים מרבינו זה מר' נתן, מי בכלל גילה לנו דיבורים ושיחות מרבינו, הכל מה שיש לנו זה מר' נתן, ור' נתן הוא זה שאומר לנו שהבין מרבינו שצריך לבוא אליו בראש השנה, צריך מאוד להיזהר מלצים, לא צריך כ"כ להיזהר מאנשים נגד ברסלב, צריך יותר להיזהר מאנשים בפנים, בתוך ברסלב ובתוך היכל הקודש, לא לשמוע מאף אחד דיבורים, עשה לך רב וקנה לך חבר, לקחת מורה דרך ולקחת את הספר לחבר, את הקנה, כל הספר ליקוטי מוהר"ן הוא מר' נתן, ואנחנו צריכים לקבל את כל דברי ר' נתן בתמימות, ור' נתן הבין מרבינו שאנחנו צריכים להגיע אליו לאחר פטירתו, רבינו הגיע לאומאן רק כדי להכין את עצמו ליום פטירתו במקום הקדוש באומאן, כפי שר' נתן כותב שהמקום הזה כבר הוכן מששת ימי בראשית לתיקון העולם, ואז כשהתחיל להכין את עצמו הוא דיבר מגדולת הנסיעה אליו לראש השנה.

המניעות לנסיעה לאומאן

אנחנו מתכווננים לנסיעה לרבינו, ויש כאלו שעוברים מניעות קשות מבני משפחה, והאמת שאין מה להיבהל מזה, אם האברך עובר מניעות מהעבודה שלו, זו נחשבת מניעה, ועדיין האברך צריך לנסוע לרבינו, וכשיחזור ישאל את המעסיק שלו, האם אתה רוצה לקבל אותי בחזרה? אתה בטוח שלא? אני נותן לך עוד סיכוי אחד לקבל אותי בחזרה? אם אתה לא תסכים לקבל אותי

כח התפילה

מוהרא"ש סיפר שכשהוא היה אברך הוא היה גר בדירה בבארא פארק בשכירות, ואז לפי החוק מי שלא שילם היה אפשר לזרוק אותו מהדירה, אולי גם היום אפשר לעשות את זה בכל מיני מקומות, אבל בניו יורק אי אפשר לעשות את זה, בניו יורק יושבים היום אלפי שוכרים בדירות ולא משלמים שכירות, השופטים תמיד בעד השוכרים כי הם צריכים את הכסף שלהם בבחירות השופטים, והמשכיר של מוהרא"ש היה גוי רשע, והוא צעק על מוהרא"ש שאם תוך יום הוא לא מביא לו את הכסף הוא זורק אותו מהדירה, מוהרא"ש קיבל מפתח מגבאי בית כנסת קטן באיזור שלו ונכנס לבית הכנסת ונעל את עצמו, ופתח את הארון קודש, והתחיל לבכות, רבש"ע אני צריך לשלם שכירות, אני צריך 77 דולר לחודש זה, ואין לי מאיפה לשלם את זה, ותוך כדי הבכיות הוא שומע מישהו פותח את מנעול בית הכנסת, מוהרא"ש ניגב את דמעותיו והתיישב עם ספר, והיהודי נכנס ומתיישב מול מוהרא"ש ומתחיל לדבר איתו, ומוציא מעטפה מהכיס עם שמונים דולר ונותן לו, והוא אומר למוהרא"ש שיש לו כספי צדקה בכיס הרבה זמן והוא תפס עכשיו תנומה וחלם שיכנס לבית כנסת ויתן את זה ליהודי הראשון שיפגוש, ולמוהרא"ש היה לשלם את השכירות, והיה לו עוד 3 דולר לקניות לשבת, אבל מוהרא"ש לא רצה יותר לסמוך על הנס, ויצא מהדירה ונכנס לדירה אחרת של יהודי טוב, מוהרא"ש הכיר ליהודי טובה כל השנים כי הוא הסכים שמוהרא"ש ישלם לו בתשלומים.

להחזיר חובות בתשלומים קטנים

עלינו, אתה מבקש על פרנסה, אבל בתת מודע שלך אתה יודע שבכל יום חמישי אתה מקבל צ'ק מהמשרד כאן ואתה די רגוע, אני מבקש כל יום שאמצא בחור שירצה ללמוד איתי, ואז קלטתי שאני באמת לא זוכר שהכל מגיע מהקב"ה, הכל מסודר, המשכנתא משולמת, וכן חשבונות החשמל והמים והגז והטלפון, ויש עוד כסף בצד שאני נותן כל שבוע להדפסת אשר בנחל, ולהחזיק את הבית כנסת, ולא היה לי שום עול, והוא העיר אותי שאני צריך להתפלל על זה, והתחלתי להתפלל על זה שאני גם רוצה להרגיש שהכל מהקב"ה, והקב"ה שמע לתפילתי ואחרי כמה שבועות פיטרו אותי...

גלות הדעת שחושבים שפלוני מביא

פרנסה

ב"ה שכבר עברו כמעט עשרים שנה ויצאתי מהגלות, מהגלות הדעת שחושבים שפלוני מביא לך פרנסה, ב"ה בכל שבת יש לי חלות על השולחן, אני לא יודע בדיוק מאיפה אשתי מביאה את זה, אבל היא לא גונבת את זה, בכל שבת יש לי דגים ומרק, יש לי אותו דג סלמון כמו העשירים הגדולים, יש לי אותו מרק כמו העשירים הגדולים, אני בכל שבוע שואל את הילדים שלי, האם העשירים אוכלים בליל שבת מרק עוף או מרק עם זהב, האם העשיר נהיה יותר מהר שבע ממני, הרי אי אפשר לאכול יותר ממה שאני אוכל בכל שבת, והכל מגיע מהקב"ה, וכשרואים שאין פרנסה יש עצה אחת, לבקש מהקב"ה, ואם אתה רואה שביקשת ועדיין אין לך פרנסה, אל תבוא לצעוק עלי שהעצה לא עובדת, תירגע, ותבקש שוב, כי זו העצה היחידה שיש.

הנכונים, ב"ה שהמוסדות מתפתחים לעוד ועוד מקומות, גם כאן וגם בארץ ישראל, מכינים את העולם למשיח, מכניסים את האמונה לילדים, ונותנים להם הרגשה טובה, שידעו שהם ילדים טובים, ושהם לא צריכים לחקות את אף אחד, אלא להתנהג כפי שהם עם הכישורים שלהם, אותו דבר זה עם האברכים, אף אחד לא חייב לעשות את העבודה שהוא רואה אצל משהו אחר, אתה תעשה את העבודה שלך, תדבר עם הקב"ה בדרך שלך, תסתכל על עצמך, ואם אתה נופל, תדע שהעיקר היא שאתה במלחמה, כי תצא למלחמה על אויבך.

לקרב את הילדים

על כל תלמיד היכל הקודש ועל כל מקורב עובר מה שעובר, בני המשפחה מתעוררים, ומזהירים את המקורב החדש שיזהר לכל הפחות לא להכניס את הילדים למוסדות היכל הקודש, אומרים לו: תהיה אתה לבד בהיכל הקודש ותעזוב את הילדים, אבל זה לא יפה לקחת מהילדים את הדברים הטובים האלו, אם אתה אוכל גלידה טובה והילד שלך מנדנד שגם רוצה האם לא תתן לו קצת, תן לילד שלך את הדברים הטובים שאתה מוצא כאן, לרבינו היה תלמיד גדול ר' יודל, הוא היה יותר מבוגר מרבינו, הוא היה לעצמו אדמו"ר גדול, וכשראה את גדולת רבינו הוא עזב את הכל והגיע לרבינו והתבטל לגמרי, זה משהו שלא רואים היום, והיה פעם אחת שהוא תיכנן לצאת לרבינו והבן שלו רצה להגיע איתו, והאבא אמר לו שישאר בבית, והרי רבינו רואה הכל ויודע הכל, וכשנכנס לרבינו אמר לו רבינו: אני פלא גדול, כי אם האבא מגיע אלי הוא הרי מאמין בי, אז מה הסיבה שהוא לא רוצה

צריך לדעת מהעצה הזאת של 'תשלומים קטנים', אנשים חייבים כסף לאחרים, ולא משלמים, כי יודעים שאין להם מאיפה לשלם סכומים כאלו, אבל הם לא יודעים שאפשר לשלם תשלומים, יש לך עכשיו מאה דולר תשלם, תשאל את המלווה אם הוא מוכן לקחת ממך כל פעם קצת כסף, יש לך עכשיו עשרים דולר או חמישים דולר, לך ותשלם את החוב, בשיטה הזאת של תשלומים בנינו את כל מוסדות היכל הקודש, כשפתחנו את התלמוד תורה אמר לי מוהרא"ש לקנות אוטובוס, זה עלה עשר אלף דולר, ולקחנו הלוואה, ובכל שבוע אחרי השיעור אצל מוהרא"ש הסתובב המנהל וביקש כסף מאנשים, אנשים צחקו אבל היו כמה אנשים שנתנו, וככה שילמנו כל שבוע עוד קצת ועוד קצת, עוד חמישים דולר ועוד חמישים דולר, עד ששילמנו את הכל, בשיטה זו שילמנו גם למלמדים, וככה בנינו את הישיבה בויליאמסבורג, זה היה מחסן ריק גדול לא היה שם כלום, לקחנו קבלן אברך ירא שמים והוא הסכים לקחת תשלומים קטנים.

זכות לתת צדקה למוסדות

יש אנשים שמעדיפים לתת צדקה לכל מיני שטויות, לחתונות פאר וכו', במקום לתת למוסדות ששם הצדקה נקיה לגמרי, מוהרא"ש היה אומר מהרה"ק מסאטמאר זי"ע על מה שאנו אומרים בימי הדין 'תשובה ותפילה וצדקה' מעבירין את רוע הגזירה, למה כתוב צדקה בסוף הרי קודם נותנים צדקה ואחרי זה מגיעים ברו"ה להתפלל, ותיירץ שצריך קודם לעשות תשובה ותפילה כדי לדעת איפה לתת את הצדקה, צריך זכיה גדולה לתת את הצדקה במקומות

שהרמב"ם כל כך ברור, ואנשים סתם מגלים פנים בתורה שלא כהלכה ומסלפים דברי הרמב"ם, כי הכוונה היא שרק הקב"ה היודע תעלומות יכול להעיד שאני באמת לא רוצה לשוב לדבר הזה, לא כתוב עד שיעיד עליו המגיד שיעור או עד שיעיד המשגיח או האדמו"ר, רק הקב"ה רואה את הלב שלי, ויודע שאני רוצה להיות טוב, ואני אומר את זה להקב"ה, רבש"ע מה אני יכול לעשות אני נופל כל הזמן, מבחון אני נראה יהודי מכובד, אני בכלל לא נראה כאחד שצריך את ברסלב, וכאחד שצריך חיזוק, הכובע עומד ישר על הראש והחליפה סגורה, אבל רק אתה יודע מה יש לי בכיס, ואת מה אני רואה, רבש"ע אני רוצה להיות טוב, רבש"ע אני רוצה להיות שמור, אבל אני שוב נופל, אני במלחמה כל היום, כי תצא למלחמה על אויביך.

נוסעים לרבינו בגלל אמונת חכמים

בתפילות של ראש השנה אנו אומרים 'כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך', צדיקים אמרו שהכוונה שהקב"ה מאזין את תרועת הלב, את שברון הלב, הקב"ה שומע הכל ורואה הכל, הקב"ה רואה שאני רוצה להיות טוב, אנחנו מתכוננים לנסיעה לרבינו, צריך לבקש על הנסיעה, דבר ראשון לבקש שנוכה להגיע לרבינו, אחרי זה מבקשים על כל פרט, על הטיסה ועל הרכבת ועל האוטבוסים ועל המזוודות ועל המיטה וכו', וכבר מעכשיו נתחיל לציית לדברי רבינו, וכל הנסיעה שלנו לרבינו זה רק בגלל אמונת חכמים, כי אני יכול לקיים את כל העצות של רבינו כאן בבית, אני לא חייב לנסוע כדי להתעלות, רבינו נותן לנו דרך להיות ירא

להביא איתו את הבן שלו, אנחנו ניתן לילדים שלנו את ההתחזקות ואת העצות של רבינו.

על דבר אשר לא צעקה

רבינו נתן לנו עצה של תשובה, שתמיד אפשר לחזור להקב"ה, וגם אם נפלת בתוך בור עמוק, בתוך הבוץ, תצעק משם אל הקב"ה, השבוע בפרשתנו יש את פרשת נערה המאורסה, ור' נתן אומר שזה הולך על כל יהודי ויהודי, היצר הרע הרוצח רוצה להרוג את נפש האדם, ומצאה איש בעיר, זה היצר הרע שרוצה לשכנע את האדם לעשות עבירות, ואומרת התורה שגם הנערה אשמה 'על דבר אשר לא צעקה', היה לך אפשרות לצעוק, אם היצר רוצה להסית אותך לעבירות ורוצה לרצוח את נפשך תצעק אל ד', רבוננו של עולם אני לא יכול, יש לי יצר הרע, ועל זה אומרת התורה 'ואם בשדה מצאה ולנערה לא תעשה דבר', אם האדם יצא לשדה להתבודדות, לא יעשו לו כלום, כי הוא צעק אל ד'. שני אברכים עולים לבית דין של מעלה, שניהם עשו את אותן עבירות בדיוק, אבל לאחד פוסקים גן עדן ולאחד פוסקים גיהנום, ומבחון נראה שזה לא עולם האמת, אבל האמת היא שאחד צעק אל הקב"ה ואמר: רבש"ע אני נופל מה אני עושה כאן, שוב פעם נפלתי ופגמתי, רבש"ע תסתכל בלב שלי, אני באמת לא רוצה, והשני לא צעק כלום.

ליישב את הרמב"ם

עכשיו זה התקופה של הדרשנים שמעוררים לימי אלול, וכל בעל דרשן חייב להדגיש את הרמב"ם בהלכות תשובה 'עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לדבר הזה', והאמת היא

ב"ה שאין מה לגנוב אצל אנשי שלומינו, שלא נותנים תכשיטים יקרים מדי, במקום ללכת לקורס איך לנהל נכון את הכסף, עדיף שיבואו לראות כאן את השמחות, ואז כבר ידעו לבד איך לנהל נכון את הכסף, מי שיעמוד פעם אחד בצד בחתונה כאן בישיבה, יבין לבד איך לנהל בית, הוא יראה איך חתן וכלה מאושרים על אף שהכל בחינם, מי שקורא את הדברים בגליון יחשוב שבטח האנשים כאן מסכנים גדולים, לכן אני מזמין אתכם תבואו לכאן, בשבוע הקרוב יש כמה חתונות, תבואו ותעמדו בצד ותראו איך החתונה בחינם לגמרי, והחתן והכלה והמחותנים מאושרים עד הגג, ותגידו לי אחרי זה אם חסר משהו בחתונה כזאת, פתאום תראו שאתם לא חייבים לחסוך כסף לחתונות של הילדים כי זה לא משהו שעולה כסף, הבנות בבית ספר עברו שטיפת מוח... ומתביישות ללכת עם תכשיטים יקרים, אני חייב להרגיע אותן שאם סבתא קונה תכשיט מזהב אמיתי מותר ללבוש את זה, הן לא מוכנות להתארוס רק אם יבטיחו שנותנים תכשיטים מזוייפים עם חתן אמיתי ועם הורים אמיתיים...

טיפשים קונים ריהוט יקר לילדים

האנשים שקונים ריהוט לילדים שלהם, הם מהאנשים המיושנים של הדור הקודם, למה לשלם עשרים אלף דולר ריהוט, שאי אפשר לדחוף אותם לתוך דירה קטנה שלקחו בשכירות לזוג, מה רע עם ארון איקאה, למה חייבים דווקא עיצוב איטלקי, ובסוף זה נשאר בחוץ כי זה לא נכנס לתוך הדירה, אני מזמין אתכם לעלות אלי לדירה, ותראו מה קורה בחדרי המדרגות, יש שם ארונות איטלקיים ליד המגפיים,

שמים בבית, ואם אני נופל יש לרבינו עצה שנוכל לקום ולהתרומם, ואנחנו לא חייבים להתרחק למקום נידח כדי לעשות דברים רוחניים, אנחנו נוסעים רק כי רבינו אמר לנו לנסוע, והוא אמר לנו ששם התיקון שלנו, אז אנחנו מצייתים, ולא איכפת לנו שהגוף שלנו יתהפך בכל הדרכים לרבינו, העיקר שנגיע ונציית לדברי רבינו.

לא להיות קמצן בבית

ואם האשה מונעת ממך לנסוע לרבינו, העצה היא לדבר אליה יפה בכל השנה, אם תדבר יפה כל השנה, ותתנהג אליה כפי שרבינו אומר להתנהג, היא כבר תשלח אותך לאומאן לראש השנה, אם תעזור לה כל השנה ולא תהיה קמצן בבית ותתן לה הרבה מילים טובות, היא תשלח אותך לאומאן, אם היא רוצה מוגית אל תגיד לה שאתה לא רוצה לשבור את השטר של מאה דולר, לא יקרה כלום אם ישאר לך תשעים ושבע דולר מזה, ואם יש לך רכב לך תיקח אותה, מה יש לך מזה שסוף סוף מצאת חניה טובה, אבל אשתך שבורה וכאובה, עדיף שתוציא אותה ותחפש אחרי זה חניה חדשה ויהיו לך חיים טובים, ואם היא רוצה עוזרת בית אל תצעק עליה שהיא אוכלת לך את הכסף, זה הבית שלך כמו שלה, תעזור לה, אין מה לעשות עם כסף חוץ מלתת לאשה, אי אפשר לאכול כסף, לא יושנים יותר רגוע כשיש כסף בצד, חושבים כל הלילה מה אפשר לעשות עם זה ואיפה להשקיע, כשאין כסף בצד יושנים באמת רגוע אין גניבות ואין איפה להשקיע הכל טוב.

קורס לכלכלה נבונה – לראות השמחות אצל אנ"ש

משפחה ברוך השם, וכולנו צריכים לשבת שם עד אור הבוקר ואנחנו יודעים איזה סבל יש לכולם מזה, ומי שלא נשאר עד הבוקר הורס את המשפחה... והדברים האלו לא מתחילים בליל החתונה, זה מתחיל מהלידה, כמה עולה כאן קידוש לאברך לבת שלו, עולה לו חבילת עוגיות, ואם יש לו כסף הוא יכול לשלוח את אשתו להתאוורר ולנוח, ומי שרוצה קוגל יכול ללכת הביתה ולאכול את זה בבית שלו ולשמוח משם עם חבריו, הבחורים הטיפשים שלא לומדים מילה אחת בישיבה, והם סוחטים את האבא שחייבים לעשות אויפרוף יפה בגלל החברים שלהם, השבוע היה כאן אויפרוף וזה עלה למחותן חבילת סוכריות, ב"ה עשיתי כמה אויפרוף לילדים שלי והמחותנים לא הגיעו, ולא הייתי צריך ללוות כמה אלפי דולרים לזה... זה שכל ועצות של צדיק, שכל של מוהרא"ש, מוהרא"ש כתב על זה הרבה ובכה על זה הרבה, וב"ה שדבר אחד מדבריו לא ישוב ריקם, ד' יעזור לנו שנזכה להגיע לרבינו.

אי אפשר להכניס את זה לתוך הדירה, והאנשים הטיפשיים האלו שקונים ריהוט, שייכים בדרך כלל לקהילה של טיפשים שפתחו גמ"ח להלוואת כסף לקניית ריהוט... ובסוף לא רוצים לחתן את הילדים, והבחור נכווה בעבירות כל יום, כי אבא שלו עוד לא הכין כסף בצד לחתונה שלו, והבחורה עובדת במשרד כמה שנים כדי שתוכל להכין כסף לחתונה שלה, ירחם השם מה שקורה במשרדים האלו, תעשה חתונה פשוטה ותציל את הילדים שלך.

החכמים עושים אירועים צנועים ומסיימים מוקדם

אני ביקשתי השבוע שיכריזו אותי למצווה טאנץ' בסוף, כי אחרי המצווה טאנץ' שלי אני הולך הביתה, ואני נהנה לראות איך מכריזים את הסבים והמחותנים עם 'עמוד יעמוד', אני פשוט נהנה לשבת ולראות איך כולם נהנים, איך שכולם יכולים ללכת הביתה מוקדם ולא להרוס את כל היום שלמחרת, כולנו נמצאים בחתונות אחרות כי יש לכולנו

דברים שנאמרו אחרי לימוד הדף גמרא

ברוך השם מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא

מתחיל דף חדש, וצדיקים אמרו שתיקון זה שאמר האריז"ל ליהודי זה, הוא תיקון המסוגל לכל יהודי באשר הוא לתקן את כל מה שעשה.

ש. יש ענין להכניס בחורים לסעודות שבת?

- ת. אין בזה שום ענין של הכנסת אורחים כעת בימי הקיץ, כי יש כאן לבחורים סעודות נפלאות בבית מדרש, אין שום ענין להכניס אותם הביתה, יש על זה מכתב השבוע בעצתו אמונה, כל אחד יכול למצוא כל שבוע בעצתו אמונה לפחות שורה אחד שהוא ירגיש שנכתב בשבילו, כל אחד ימצא את עצמו שם בכל שבוע, אני חושב שזה ספר שמעורר לעבודת השם.
- בהתחלה כשהגליון יצא הקהילה היתה קטנה, והיו אנשים שהיו יכולים לקלוט כל מכתב למי נכתב, אני לא חושב שהיום עוד אפשר לעקוב למי נכתבו המכתבים.

עבודה זרה דף סה.

- היום בבוקר חשבתי על הגמרא שלומדים היום, שאפשר להגיד כאן דבר תורה שמתאים לחסידי ברסלב, למדנו על העכבר, הגמרא אומרת על העכבר שהוא מימאס מאיס, אבל רק העכברים שבעיר, ואילו העכברים שבדברא, שבשדות, הם עולים על שולחן מלכים, עכבר הכוונה על אדם שנפל וחסא ומאוד, עד שהוא

עבודה זרה דף סה.

- למדנו היום על ההנאות שיש לתלמידי חכמים מול ההנאות של הרשעים, כי אולי מבחוץ נראה שהרשעים נהנים, וכאילו שיראי השם לא נהנים, ואף אם תרצה להגיד שזה נכון, שהרשע נהנה כאן בעולם הזה והצדיק לא נהנה, אבל מה יש מזה שנהנים כאן כמה שנים, העיקר מה יהיה אחרי זה לנצח, אתה לא תשמע שמישהו יגיד לך שלפני עשרים שנה הוא אכל איזה עוגת שמרים מאוד טעימה, כי זה לא מעניין מה היה לפני עשרים שנה, העיקר מה יש אחרי זה, עוד כמה שנים כולם מגיעים לעולם העליון, ושם מתחילים ההנאות האמיתיות, אם אכלת עוגה לפני עשרים שנה ונהנית ואמרת על זה תודה להקב"ה ועשית ברכה, זה גם משהו שנשאר, או אם על ידי זה קיבלת כח ללמוד ולהתפלל זה גם משהו שנשאר לנצח.

עבודה זרה דף סז.

- אנחנו כבר בימי אלול, כבר תוקעים בשופר, וכשרוצים להתכונן לראש השנה, צריך לדעת שההכנה הכי טובה היא בלימוד התורה, בגמרא, במשניות, בתיקונים, פעם הגיעו יהודי אל האריז"ל, ותינה את לבו שנפל בעבירות נוראות, ואמר לו האריז"ל שהתיקון בשבילו הוא לגרוס כל יום חמש דפים תיקוני זוהר, זה לא הדפים של היום, אלא כפי שמצויין בתיקוני זוהר איפה

דברים שלא מקפידים בכל השנה.

- אני רוצה להזמין את כל הציבור לסיום מסכת עבודה זרה, בשבוע הבא נסיים את המסכת, היה כאן מאוד יפה בכל ימי הקיץ, התחלנו כאן בקיץ את מסכת עבודה זרה, ועכשיו מסיימים כבר ב"ה. בעוד שלשה שבועות נוסעים לרבינו, מה יש לכם לשאול?

ש. לכל בן אדם יש טבע אחר, האם יכול להיות שיש אנשים שלא מתחברים לחסידות ברסלב אלא לחסידות אחרת?

- ת. אני לא חושב שיש קשר בין חסידות לטבע האדם, כל סוג אדם עם כל תכונה נפשית שיש לו יכול להצליח לכאורה בכל מקום, בכל קהילה אתה יכול למצוא את כל הסוגים, אף בקרלין שמתפללים בקולות, אתה יכול למצוא שם אנשים שמתפללים ברוגע ומרוצים שם, פעם כל אחד היה הולך לחפש צדיק שמדבר לנפשו, אבל בשבעים השנים האחרונות נעשה דבר כזה שחושבים שכבר אי אפשר לחפש צדיק שיקרב להקב"ה, וכל אחד נמצא אצל האדמו"ר של הקהילה ששם הוא נולד, כמעט לא מוצאים מישהו שהולך לחפש מקום לתכונת נפשו, ולא שומעים שמישהו אומר שהוא לא יכול להיות שם כי יש לו תכונת נפש אחרת, ואם במקומות אלו אנשים מסתדרים ולא מפריע להם שם את כל מה שיש שם, בוודאי שעם העצות של רבינו כל אחד ואחד יכול למצוא שם מנוחה לנפשו ולתכונותיו.

מאוד מאוס כעכבר, מתי הוא יכול לעלות על שולחן מלכים, להיות צדיק, בדברא, כשהוא יוצא לשדה להתבודדות, גם מי שמאוס מאוד יכול על ידי זה לזכות לעלות לשולחן מלכים, אולי זה תורה לפורים, אבל זה אמיתי, גם מי שמאוס לגמרי ובדילי אינשי מיניה, הוא מובדל מהאנושיות והוא נותן טעם לפגם, אבל הוא יוצא לשדה לדבר עם ד', ולכן עולה על שולחן מלכים, ורק מי שנשאר בעיר הוא נשאר מאיס, 'דברא' זה גם לשון דיבור, לדבר עם ד'.

- אנחנו נמצאים בימי אלול, ד' יעזור לנו לזכות להתכונן לראש השנה, וזה הזמן להתחזק בהתבודדות ולדבר עם ד', יש טעות גדולה אצל אנשים, שהם חושבים מה יש לי עכשיו לקבל על עצמי דברים כשמגיעים ימי אלול, הרי אני יודע שאני יפול מזה אחרי הימים טובים, ולמה לי להתחיל בכלל, זו טעות גדולה, כי בשולחן ערוך יש הלכות מיוחדות שנוגעות רק לימי אלול, אף שבמשך השנה לא מקפידים בהם, למשל בהלכה כתוב שעל פת עכו"ם יש להחמיר יותר בימים אלו, אף לאלו שלא מקפידים על כך בשאר ימות השנה.

- אני זוכר כמו עכשיו שלפני שנים עמדתי באיזה בית כנסת בליל יו"כ, ונעמד שם אברך ואמר לכמה אברכים, בואו נדבר עכשיו לשון הרע, תפסיקו לעשות הצגות, תעשו עכשיו את מה שאתם הולכים לעשות מחר במוצאי יו"כ, דיבורים אלו נוגדים את ההלכה, לפי השולחן ערוך מקפידים בימים אלו גם על

מלוה מלכה מוצאי שבת מברכים אלול תשפ"ה בקרית ברסלב

ברסלב, כי אנחנו רוצים ללכת התבודדות, ורוצים ללכת לכל הפחות שעה שלימה, ורוצים ללכת ליער, ובסוף לא עושים כלום, אם היינו יודעים שאפשר לעשות התבודדות באמצע העיר ואפשר לדבר אל ד' אפילו דקה אחת, היינו עושים את זה, זה לא משנה איפה האברך נמצא, אם במשרד ואם ברכב ואם בבית, בכל מקום אפשר להוציא את המילים: רבנו של עולם אני רוצה להיות טוב, רבנו של עולם עשיתי דברים שאסור לעשות, אבל תסתכל בלב שלי, אני לא רוצה את זה, תמחל לי.

• לאנשים יותר קל לצום ולהסתגף מאשר להוציא כמה מילים מהפה, אנשים מוכנים ללכת לאיזה מעיין רחוק בהרי החושך ולשוב שם בתשובה, ולא יודעים שאפשר פשוט לבוא לבית מדרש להתפלל שחרית מנחה וערבית ועל ידי זה לחזור בתשובה, אנשים חייבים להרגיש שעשו משהו, ולא מאמינים בדברים הפשוטים, אבל אנחנו נתחזק כעת בימי אלול בדברים הפשוטים, כי היצר הרע מנסה לעשות הכל כדי לקחת את האדם מהתפילות שלו, לקחת ממנו את השחרית ואת המנחה ואת הערבית שלו.

• התורה האחרונה שרבינו אמר, היה בראש השנה האחרון של רבינו בשנת תקע"א, התורה כתובה בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח', ורבינו אומר שם, שהדבר שמחזיק את היהודי להישאר יהודי, להישאר במחנה ישראל, אלו ג' התפילות,

• א גוטע וואך און א גוטן חודש, נכנסנו עכשיו לחודש אלול, חודש של רחמנות, חודש הרחמים והסליחות, חודש שבו הקב"ה מצפה שנחזור אליו שנשוב אליו בתשובה, שנבוא אליו לומר לו שאנחנו הולכים להיות טוב, מוהר"א ש' אמר שהוא שמע אומרים שר' נתן היה אומר בחודש אלול, שבעולם כשמגיע אלול בוערים א-ל-ל-א-ל-ו-ל ולא עושים כלום. ומה הסיבה שלא עושים כלום באלול, הסיבה היא שהאדם לא מאמין שכל פעולה קטנה שהוא עושה, מאוד חשוב בשמים, אנשים חושבים: אני לא יכול לשוב בתשובה, כדי שאני יוכל לשוב בתשובה אני חייב לעשות עבודות וסיגופים גדולים, ואני הרי לא יכול לעשות את העבודות האלו, ולכן אני לא עושה כלום. אנשים רוצים לעשות הרבה ולכן בסוף לא עושים כלום, אנחנו חייבים להאמין שכל דבר קטן שבן אדם עושה חשוב מאוד בשמים.

• כשמגיעים ימי אלול נתחיל לעשות פעולות קטנות, נוציא בכל יום מימי אלול את הספר תהלים, ונגיד רק מזמור אחד של תהלים, כשמגיעים ימי אלול נבוא לבית מדרש להתפלל שחרית מנחה וערבית, דברים כאלו חשובים מאוד מאוד בשמים, ומי מדבר על מי שזוכה להתבודד ולהוציא עוד כמה מילים מהפה להקב"ה, אין לנו השגה איזה רעש ומהפיכה יש בשמים כשיהודי אומר: רבנו של עולם אני רוצה להיות טוב.

• הענין הזה הולך גם עלינו חסידי

לו עם הפעולות הפשוטות, והנמשל שכך הוא בזמן עיקבתא דמשיחא, שיש מבול של אפיקורסות, והיהודי הפשוט שאומר תהלים בזמן קשה זה, הוא זה שיביא את משיח לבית המקדש ויניח לו את הכתר.

- זה פלא ששני הספרים האלו הולכים יחד, ליקוטי מוהר"ן עם ויואל משה, כי אלו שפוסלים את ליקוטי מוהר"ן פוסלים גם את ויואל משה....

- כעת כשבווערים בחודש אלול, נעשה את הפעולות הפשוטות לפני שחודש אלול עובר לגמרי, נגיד קצת תהלים ונתפלל שלש תפילות ביום, ואשרי הזוכה ללכת למקווה בכל יום, זה דבר קשה לאברכים, כי ממחרים בבוקר לעבודה, ודוחפים את זה למחר ולמחרתיים, ותדעו שכמו שאתם מרגישים בעצמכם איך שהכל מריח נורא אם אתם לא מתקלחים כמה ימים, אותו דבר זה עם הנשמה, אם לא רוחצים את הנשמה במקווה כמה ימים, היא מתחילה להריח עם ריח רע, צריך להיכנס למקווה ולרוץ לבית מדרש ולהשיח את הלב, ולהגיד: רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים.

- בשבת האחרון לפני הסתלקותו של ר' נתן [ששה ימים קודם פטירתו], יצאה שמועה שהתקרה של המקווה נפלה, וזה היה באמצע חודש טבת, תקופה של קור נוראי באוקראינה, וכשאמרו אחרי זה לר' נתן שרק החדר הקדמי נפל, אבל המקווה עצמה מחוממת ומכוסה, אמר להם ר' נתן: אני הייתי בין כה הולך למקווה, גם קודם לכן כשאמרו שהכל קר, כבר היה מוחלט אצלי שאני הולך למקווה ויהי מה, ואז אמר ר' נתן שהמקווה נקראת כך על שם תקווה, כי כשיהודי הולך למקווה וטובל לשם שמים, מובטח לו שיהיה לו תקווה והוא יוכל לתקן

שחרית מנחה וערבית. ולכן אנחנו רואים שהיצר מנסה לעשות הכל לדחוק את התפילות, זה נכון שאצל חסידים יש ענין להתפלל מאוחר כדי להתכוון כראוי, וחסידים עשו הכנות מרובות לתפילות, אבל רבינו לא אחז מזה, רבינו רצה שיתפללו כמה שיותר מוקדם, רבינו כותב שטועין אלו שמתפללין מאוחר. ומי שרוצה לעשות הכנות לתפילות, יכול לעשות הכנות לתפילת מנחה, בבוקר מיד אחרי שחרית, ואחרי מנחה יכון את עצמו לערבית, ושיתפלל מתי שיכול להתפלל כמה שיותר מוקדם, בברסלב היה יהודי פשוט מאוד, עם סידור עבה והיה שם את כל התפילות והסגולות, מעמדות וכו', וכל יום אמר את כל מה שכתוב שם בתמימות ופשיטות, ורבינו אמר שמקנא בו, על התמימות בתפילות.

- ידוע שרבינו הרה"ק מסאטמאר זי"ע מביא בספרו ויואל משה את המשל של רבינו על אחרית הימים, זה פלא גדול איך הרבי מסאטמאר ראה את הספר, באותן הימים ספרי רבינו ותלמידיו לא היו כל כך מופצים, ומשל זה מובא בספר כוכבי אור, אבל הצדיק הצליח להשיג את זה, ומביא בספרו ויואל משה את המשל של רבינו, על המלך שיצא לצוד חיות, והגיע גשם סוער וכולם ברחו, והמלך נשאר לבד ביער, עד שמצא שם איזה בית כפרי, והמלך דפק בדלת שלו, והוא קיבל את המלך בסבר פנים יפות, וניסה לעשות את מה שהוא יודע לעשות, נתן לו קצת קש לישון עליו, וקצת אוכל חם שהיה מלא באבנים ועפר, אבל המלך מאוד נהנה מזה, כי זה מה שהיה לו הכי טוב, וכשהמלך חזר לארמונו הוא ביקש שהכפרי הזה ילווה אותו ויניח לו בחזרה את הכתר על הראש, כי בזמן הקושי רק הכפרי הפשוט עזר

• זה חיזוק נורא, כי מישו חושב לעצמו, אני חייב עכשיו להתפלל על שידוך, איך אצליח לקרוע שערי שמים ולהתפלל על זה, וכשמתבוננים בדברי רבינו רואים שזה לא קשה בכלל, מוציאים כמה מילים, רבש"ע אני רוצה להתחתן, כשאברך רואה שאין לו פרנסה והוא רוצה לקרוע שערי שמים, הוא אומר את המילים הפשוטות: רבש"ע אין לי כסף, תעזור לי בפרנסה.

• ואם תגיד שלא צריך להיות 'ברסלבר' כדי להתפלל, אתה באמת לא צריך להיות ברסלבר, אנחנו מדברים מזה כמו כולם... כמו שאצלכם מדברים מתפילה, גם אצלינו בברסלב מדברים מתפילה, מישו שאל אותי מה המנהגים בברסלב, אמרתי לו שיפתח את השולחן ערוך, ומה שכתוב שם אלו המנהגים של ברסלב, רבינו רצה שנלמד כל יום שו"ע, רבינו אמר שאפשר לדרוש בספרו מה שרוצים, רק שלא ילכו מהשולחן ערוך.

• אנשים לא יודעים מה באמת קורה בברסלב, כי אנשי תקשורת חייבים להביא כל הזמן כותרות מעניינות, ולכן כשרואים איזה איש מוזר מטפס על עץ, הם מכניסים תמונה וכותבים 'חסיד ברסלב הולך לעשות התבודדות', הנשיא שלנו כבר גילה לכולם שהכל זה 'פייק ניוז', תקשורת שמשקרת לאנשים, התבודדות זה שאני יושב איפה שאתה יושב, אני יושב במרפסת שלי ואתה במרפסת שלך, אני במשרד שלי או ברכב שלי ואתה במשרד שלך או ברכב שלך, ואתה חושב מה יהיה, וכולך מודאג, או שאתה חושב למי היו יותר חסידים באירוע האחרון, ואני בזמן הזה מדבר אל ד' ומבקש פרנסה ומבקש יראת שמים ומבקש לראות נחת מהילדים ובריאות.

את עצמו.

• יש מקומות שלא מחתנים בחודש אלול, אבל הרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע אמר שאין זמן יותר מתאים לעשות חתונות מאשר בחודש אלול, כי רק כך אפשר להיות יהודי ירא שמים, צריך להתחתן ולחיות עם שלום בית, רק כך יש מוח שמור בקדושה, מה שנראה מבחוץ הכל שטויות, שטריימל וגרביים לבנות הם דברים מאוד טובים אבל אפשר לקנות את זה בחנות וזה לא אומר כלום על הבן אדם, העיקר מה קורה בתוך מוחו של אדם, כשאדם זוכה ומתחתן והוא חי עם שלום בית, יכול לחיות עם מוח טהור, רבינו אומר [בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ז] שאלול ראשי תיבות ו'אם ל'א תאבה האשה ל'לכת א'חרי, שבחודש אלול אפשר לזכות לתאבה האשה, ורבינו אומר שם שחודש אלול היא סגולה לזיווג וסגולה לשלום בית.

• כבר סיפרתי כמה פעמים את הסיפור, אבל אספר שוב כי כל פעם יש לי חיזוק מזה, בימיו האחרונים של רבינו, כשרבינו היה מאוד חולה, ושכב במיטתו והשתעל הרבה, ונכנס אחד מהנכדים, ילד קטן בן שלש, ישראל בן שרה, היה לו אותו שם כמו הבעל שם הקדוש, ישראל בן שרה, ביקש רבינו מהנכד שיתפלל עבורו לרפואה, אמר הנכד שסבא יתן לי את השעון אתפלל עליו, ואמר רבינו, שהוא כבר מתנהג כמו אדמו"ר שמקבל פדיון עבור תפילה, ונתן רבינו את השעון לנכד, ואמר הנכד: גאט גאט לאז דער זיידע זיין געזונט [ד' ד' תניח את סבא להיות בריא], וכולם התחילו לצחוק שם, אבל רבינו אמר: כך צריך לבקש מהשם יתברך בפשיטות ובתמימות, כתינוק המבקש לאביו וכאשר ידבר איש אל רעהו.

ורוקדים ומאוד שמחים, ענה ואמר בחלומי, הלא כאן הוא בוודאי מקום טוב להיכנס לשמוע קול שופר. כי ימי אלול ותשרי הם זמנים של שמחה, כפי שרבינו כותב [חיי מוהר"ן סימן י"ג] שאף בזמן הבכיה צריך להיות בשמחה, בכי"ה ראשי תיבות ב'שמך י'גילון כ'ל ה'יום.

• אנחנו כבר מתחילים לארוז את המזוודות לנסיעה לרבינו, מכינים את הדרכונים, ואנחנו לוקחים בעז"ה את הילדים, זה לא עולה הרבה כסף ברוך השם, ברוך השם לי עולה רק הטיסות לי וליילדים שלי כמעט חמש עשרה אלף דולר, אבל אני עושה לעצמי חשבון שבלי רבינו היה עולה לי עשרות מונים, אם לא רבינו הייתי צריך לשלוח את הילדים שלי למטפלים הליצים, הרמאים שעושים כסף על הצרות של עם ישראל, במקום לגלות לאנשים את הקב"ה, ולספר למטופל שהוא יכול לדבר עם הקב"ה שיכול באמת לעזור לו, במקום זה לוקחים כסף על טיפולים, ואחרי שנה שזה לא מצליח עוברים למטפל אחר, וכשמבקשים עבורי ועבור שש הילדים הקטנים שלי חמש עשרה אלף דולר זה כסף קטן, כי הייתי משלם הרבה יותר למטפלים.

• אנשים לא מבינים שאנחנו נוסעים כעת לצדיק הדורות שמציל לנו את החיים, למה עושים חשבון מכסף, הרי אם לא רבינו היית צריך לשבת פעם בשבוע אצל מטפל בשלום בית, אצל מישהו שהוא עצמו אין לו שלום בית, אין לך ליצנות גדולה מזו, הולכים למישהו שהוא צריך את אשתו כמו חור בראש, אבל הוא מספיק חכם לעשות הצגה, ועכשיו אתה צריך ללכת, ומחרתיים אתה צריכה ללכת, ואחרי זה שניכם ביחד, ובינתיים אתם משלמים הון תועפות, רבינו מגלה לנו עצות פשוטות לחיות

• רבינו מביא את דברי האריז"ל על הראשי תיבות של אלול, אני לדודי ודודי לי, אני רוצה את הקב"ה והקב"ה רוצה אותי, דיברנו על זה בליל שבת, אבל ב"ה התרבו תושבי הקריה ולא כולם מצליחים להגיע, לכן אדבר שוב מזה, אם תראו בחור שלא מניח תפילין ח"ו, או אברך שמפספס תפילות, תדעו שזה לא מגיע מרוע ורשעות, מוהרא"ש אמר שבדור הזה אין כזה דבר 'מזיד', הכל מגיע מלב שבור, הבחור והאברך בטוחים בעצמם שהם כבר אבודים, ולא יהיה מהם כלום, והקב"ה לא חפץ בהם, ומשוכנעים שאין להם סיכוי לחיים טובים, לחיים עם הקב"ה, וכעת כשמגיע חודש אלול, יודעים ומכירים שאני לדודי ודודי לי, הקב"ה מחכה לי, מחכה לתפילה שלי, ומחכה לתפילין שלי, ולציצית שלי, ולמזוזה שלי.

• וכשעוברים ליד המזוזה מניחים את היד ומבקשים רבש"ע תעזור לי לחזור בשלום, וכשחוזרים מניחים את היד ואומרים תודה לך הקב"ה שחזרתי בשלום, ואם נשואים, אומרים רבש"ע תעזור לי ולכל בני ביתי וליילדי לצאת בשלום ולחזור בשלום, וכשחוזרים אומרים, תוד הלך השי"ת שחזרנו בשלום.

• אנשים קצת טועים בחודש אלול, בחודש אדר הם שמחים, ובחודש אלול ותשרי הם בעצבות במרה שחורה, ולא יודעים שבחודש אלול ותשרי צריך להיות שמח, שמח עם תהלים אבל שמח, שמחים שהקב"ה מנקה אותנו ומקרב אותנו, בחיי מוהר"ן [סימן צ"ו] מסופר שרבינו סיפר בימי חודש אלול שחלם שהוא נמצא ביום ראש השנה והוא מחפש איפה זה מקום טוב ללכת לשמוע שופר, והוא עבר ליד בית אחד, ושמע ששם מזמרים ומוחאים כפיים

בבית.

- אסור להתאונן ואסור לגנוח על ההוצאות של רבינו, תתאונן על הוצאות הרכב, אני לא שמעתי מאף אחד שאומר שמדי יקר לו הרכב, הוא מלא שמחה שהוסיף רק עוד מאה דולר לחודש לפיצ'ר הזה, ועוד מאה לפיצ'ר הזה, וכשמגיעים החגים הוא מאוד לחוץ שיש הוצאות גדולות למי החג, הוא מחפש לאן לברוח, השנה הוא לא קונה ד' מינים הוא יקח מחבר בבית מדרש, כי זה עולה הרבה כסף, אבל לא איכפת לו שעלה הרבה כסף העצים ששתל מסביב לבית שלו, לא שמעתי אותו גונח על זה, רק על הנסיעות של רבינו לא מפסיקים לגנוח, אל תתאוננו על זה, אנחנו נוסעים לצדיק שהבטיח שהוא ישים את עצמו לארכו ולרחבו לעשות לנו טובה, בפיאות הוא ימשוך אותנו משאול תחתית, איש בל יעדר.

- רבינו מגלה לנו שצריך לכבד את האשה, ולא מתווכחים עם אשה, אם מטפל היה מגלה את העצה הפשוטה והיה אומר: עם אשה לא מתווכחים. הוא היה יכול לסגור את הקליניקה שלו, אין לו יותר עבודה, לא עושים שום ויכוח, מכופפים את הראש בבית, כפי שלמדנו את דברי רבינו בליל שיש 'לית כבוד בלא כ', רק על ידי אות כ"ף, על ידי כפיפה אפשר לזכות לבית.
- האם עדיף שאשלם את הכסף לאיזה בחורה מבוגרת שהצליחה להוציא דיפלומה ותואר בחינוך, והיא תגיד לי ולאשתי שאסור לנו לפתוח את המגירה של הילד בן חמש, ונשלם לה על זה כסף... אנחנו נעדיף לשלם כסף לנסיעות של רבינו.

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והערות: ushiseb@gmail.com